

[Alfred Jensen.]

hustruer, hvis mænd gjorde tjeneste i den allierede handelsflåde. Jeg mener, at her er et problem, der bør løses, og jeg ved ikke, hvorfor ministeren ikke besvarer mit spørgsmål, men jeg går ud fra, at en besvarelse vil komme senere.

Jeg spurgte ligeledes, hvor meget udsendelsen af politistyrkerne til Færøerne havde kostet. Det er muligt, at svaret ikke kan gives her i dag; der skal nok foretages visse beregninger, men jeg håber at få svar på spørgsmålet.

Jeg har endnu en enkelt bemærkning at gøre med hensyn til militærbudgettet. Hvis jeg forstod ministeren ret, mente han, at jeg havde gjort mig skyldig i en overvurdering, når jeg sagde, at der på toppen af det beløb, der stod i finanslovsforslaget, ville komme ekstra udgifter som følge af de lønstigninger, der må komme efter januarpristallet. Jeg har ikke kunnet læse ministerens fremsættelsestale på anden måde, end at de reguleringer, der vil komme efter januarpristallet, ikke er indregnet. Har jeg gjort mig skyldig i en fejltagelse, beklager jeg det, men det har dog alligevel været nyttigt, for jeg hører nu, at regeringen vil lægge loft over de militærundergifter på 1 065 mill. kr., som er nævnt i forslaget.

Jeg ved ikke, om man har lov til at tage ministerens udtalelser som et tilsagn, men jeg tror, at det i vide kredse vil blive betragtet som et tilsagn om, at militærundergifterne ikke skal være højere i det kommende år, uanset hvad der sker. Hvis det ikke var meningen, begriber jeg ikke korrektionen, idet jeg har gjort opmærksom på, at der udover de stigninger, som lønforhøjelserne vil medføre, også må regnes med yderligere stigninger på det almindelige driftsbudget. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard citerede, hvad det koster at overtage gammelt og, hvad skal vi sige, ukurant materiel. (Afbrydelse). Nå, det ærede medlem mener, det er kurant materiel, men det koster i hvert fald penge at aftage det, og den måde, hvorpå man handler med vort militærvæsen her, betyder jo, at man stadigvæk lytter efter, hvad der siges i NATO, og tager imod de anvisninger og, skal jeg sige, gaver, der kommer derfra, og at man er beredt til

at bære de omkostninger og udgifter, der er forbundet dermed.

Hvis vi er kommet dertil, at det kan fastslås, at militærundergifterne ikke kan stige ud over disse 1 065 mill. kr., er vi nået et stykke vej frem. Men det er ikke tilstrækkeligt; vi skal have militærundergifterne sat ned, og jeg forstår, at det radikale venstre er på linie med det kommunistiske parti i denne sag. Jeg sporer også, ikke så meget herinde, men udenfor denne sal, ude i folket, blandt de socialdemokratiske arbejdere, ikke alene sympati, men stærke ønsker om at få militærundergifterne sat ned, så jeg vil tro, at det ved fælles hjælp vil lykkes os at få gennemført den reduktion i tjenestetid og militærundergifter, som det brede lag af befolkningen ønsker.

Oluf Pedersen: Jeg takker den højtærede finansminister for, at man, når mulighederne er tilstede, vil søge at lempe kreditpolitikken og antagelig også sætte renten ned. Jeg tror, mulighederne er der i dag, så meget var der vist alligevel i den snak, der blev ført om kronestigning; men når man holder en så streng pengepolitik, som man gør, må det da være helt givet, at man ikke laver den slags, men i stedet for lemper kreditstramningen, det har jo den allerstørste betydning både for beskæftigelsen og med hensyn til at få gang i erhvervslivet og i det hele taget skabe bedre forhold. Jeg er forsåvidt enig med den højtærede finansminister i, at man skal bevare overskuddet, forudsat at man bevarer statsfinansieringen.

Jeg anser ikke det overskud, man regner med der skal være på statsregnskabet, for andet end et beløb, der svarer til den afskrivning, som burde ske med hensyn til de statsfinansierede virksomheder, og så er det forsåvidt lige meget, om man sætter det til side som overskud eller direkte afskriver det. Men en af delene er man, såvidt jeg kan se, nødt til at gøre.

Når man skal drøfte virkningen af de foranstaltninger overfor vanskelighederne, som regeringen foretog for godt et år siden, er min opfattelse den, at medens der i 1950—51 utvivlsomt var valutavanskeligheder og visse foranstaltninger derfor var nødvendige, hvorfor vi også stillede forslag til